14 -08- 2026

BOSNA I HERCEGOVINA
URED ZA RAZMATRANJE ŽALBI
PODRUŽNICA/FILIJALA BANJA LUKA

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
ФИЛИЈАЛА БАЊА ЛУКА

BOSNIA AND HERZEGOVINA
PROCUREMENT REVIEW BODY
BRANCH OFFICE BANJA LUKA

Број: ЈН2-02-07-1-895-11/26
Бања Лука, 16.7.2026. године

Канцеларија за разматрање жалби Босне и Херцеговине, Филијала Бања Лука, , у вијећу састављеном од чланова, Ервина Бибановића, као предсједника вијећа, Радомира Пашића и Наташе Голић као чланова вијећа, рјешавајући по жалби понуђача: "NEXEN" д.о.о. Бања Лука, број NXN-782/26/Ž од 18.5.2026. године, заступаног по пумоноћнику, Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева, изјављеној на Одлуку о избору најповољнијег понуђача, број 06-404-1-216/26 од 8.5.2026. године, уговорног органа град Добој, у отвореном поступку јавне набавке „Редовно одржавање јавне расвјете на подручју града Добоја", на основу члана 111. ст. (1) тачка д) и ст. (10) Закона о јавним набавкама ("Службени гласник БиХ" бр. 39/14, 59/22 і 50/24), на сједници вијећа, одржаној дана 16.7.2026. године, донијела је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

1. Жалба се усваја.

2. Поништава се Одлука о избору наајповољнијег понуђача, број 06-404-1-216/26 од 8.5.2026. године, и предмет се враћа уговорном органу на поновни поступак.

3. Повратсредстава уплаћених на име накнаде за покретање жалбеног поступка, у износу од 3.000,00 КМ, извршиће се на основу посебног рјешења овог органа.

4. Усваја се захтјев за накнаду трошкова заступања жалиоца од стране адвоката у износу од 987,19 КМ, као и захтјев за накнаду трошкова административне таксе у видини од 100,00 КМ.

5. Обавезује се уговорни орган да надокнади жалиоцу трошкове жаалбеног поступка из тачке 4. овог рјешења у износу од 1.087,19 КМ, у року од 8 дана од дана пријема овог рјешења.

О б р а з л о ж е њ е

Дана 7.4.2026. године уговорни орган град Добој (у даљем тексту: уговорни орган) објавио је обавјештење о набавци број 103-1-2-35-3-56/26 у отвореном поступку јавне набавке „Редовно одржавање јавне расвјете на подручју града Добоја".

Након проведеног поступка уговорни орган је донио Одлуку о избору наајповољнијег понуђача, број 06-404-1-216/26 од 8.5.2026. године, којим је понуда понуђача „Саша – Траде“ д.о.о. Добој оцијењена као најповољнија, а против које је понуђач “NEXEN“ д.о.о. Бања Лука (у даљем тексту: жалилац), заступан по пумоноћнику, Борису Мандићу, адвокату из Источног Сарајева изјавио жалбу, број NXN-782/26/Ž од 18.5.2026. године, коју је уговорни орган у складу са чланом 100. став (5) Закона о јавним набавкама заједно са Изјашњењем на жалбу прослиједио Канцеларији за разматрање жалби, Филијала Бањалука.

Жалилац у жалби наводи сљедеће:
- Да је уговорни орган понуду изабраног понуђача неправилно оцијенио прихватљивом иако исти није доказао испуњеност услова техничке и професионалне способности који се односи на ангажовање дипломираног инжењера електротехнике. Истиче да је тачком 4.4. тендерске документације изричито прописано да понуђач мора располагати једним *„дипломираним инжењером електротехнике (копија лиценце)*“, док је изабрани понуђач доставио диплому и лиценцу лица Јондић Милана из којих произлази да исти има академско звање бацхелор инжењер електротехнике. Према ставу жалиоца, наведене квалификације нису истовјетне. Позива се на Одлуку о усвајању квалификационог оквира у БиХ, Одлуку о усвајању Акционог плана за израду и провођење квалификационог оквира у БиХ, као и на праксу овог органа (рјешења број ЈН2-03-07-1-699-8/25, ЈН2-03-07-1-2048-7/21 и ЈН2-03-07-1-2967-8/23), из које, по његовом мишљењу, произлази да се квалификација бацхелор инжењера не може сматрати истовјетном квалификацији дипломираног инжењера када је тендерском документацијом изричито захтијевано управо звање дипломирани инжењер. Наводи да уговорни орган након истека рока за достављање понуда није био овлаштен да накнадним тумачењем проширује услов прописан тендерском документацијом и да прихвата квалификацију коју није предвидио, јер би то било супротно начелима транспарентности и једнаког третмана понуђача из члана 3. Закона о јавним набавкама.

- Да је уговорни орган понуду изабраног понуђача неправилно оцијенио прихватљивом иако исти није доказао испуњеност услова техничке и професионалне способности који се односи на посједовање дигиталног мултиметра са струјним клијештима. Истиче да је тачком 4.4. тендерске документације прописано да је понуђач, уколико буде изабран као најповољнији, дужан доставити овјерену копију извјештаја о калибрацији издату од акредитоване куће за подручје Републике Српске. Наводи да је изабрани понуђач након доношења Одлуке о избору доставио Увјерење о еталонирању инструмента за мјерење и испитивање заштите електричних уређаја и инсталација са датумом еталонирања 28.11.2023. године, односно документ који је, у тренутку достављања, био стар више од двије године. Према ставу жалиоца, иако тендерском документацијом није прописан рок важења извјештаја о калибрацији, сама сврха захтијева за достављање таквог документа јесте доказивање да је инструмент у релевантном тренутку технички исправан, поуздан и подобан за прецизна мјерења. Посебно указује да се на самом увјерењу налази напомена да су резултати еталонирања важећи искључиво за тренутак еталонирања и односе се само на предмет еталонирања, због чега, по његовом мишљењу, предметни документ не доказује да је инструмент био калибрисан и

исправан у моменту достављања доказа. Жалилац даље наводи да увјерење не садржи податак о периоду важења, нити датум наредне калибрације, па уговорни орган није могао поуздано утврдити да ли је инструмент у тренутку доказивања квалификације и даље имао потврђену мјеритељску сљедивост.

- Да понуђач „Електринг" д.о.о. Грачаница није доставио гаранцију за озбиљност понуде у складу са тачком 5.1.3. тендерске документације и чланом 3. Правилника о форми гаранције за озбиљност понуде и извршење уговора, јер се гаранција налази у ПВЦ фолији затвореној наљепницама на којима није видљив отисак печата понуђача. Сматра да због тога није обезбијеђен интегритет гаранције, те да је уговорни орган био дужан понуду одбацити у складу са чланом 68. став (4) тачка и) Закона о јавним набавкама. У прилог својим наводима позива се на бројну праксу КРЖ/УРЖ и Суд БиХ.

- Да понуда понуђача „Електринг“ д.о.о. Грачаница није припремљена у складу са тачком 4.2.4. тендерске документације, којом је прописано да се понуда мора чврсто увезати на начин који онемогућава накнадно вађење или уметање листова, те да се на мјесто везивања јемственика залијепи наљепница и отисне печат понуђача. Истиче да су на мјесту везивања залијепљене двије звјездасте наљепнице, али да на њима, нити на самом мјесту везивања, није видљив печат понуђача, већ се печати налазе испод наљепница, због чега није обезбијеђен прописани степен заштите интегритета понуде. Сматра да је уговорни орган био дужан понуду одбацити као неприхватљиву у складу са чланом 68. став (4) тачка и) Закона о јавним набавкама.

- Да понуда понуђача „Електринг“ д.о.о. Грачаница није сачињена у складу са тендерском документацијом јер не садржи Изјаву о подуговарању (Анекс 9), иако је тачком 4.1.2. тендерске документације прописано да понуда мора садржавати наведени образац. Сматра да се ради о обавезном дијелу понуде, без обзира на то да ли понуђач намјерава ангажовати подуговараче, те да је уговорни орган био дужан такву понуду оцијенити неприхватљивом.

Жалилац захтјева да се предметна жалба усвоји, поништи оспорена одлука, донесе нова одлиука којом се понуда жалиоца оцјењује као једино прихватљивом те жалиоцу надокнаде трошкови правног заступања, трошкови накнаде за покретање жалбеног поступка и трошкови административне таксе.

Актом број: 02/022-2-1350/26 од 27.5.2026. године, Уговорни орган је у складу са одредбом члана 100. Закона о јавним набавкама, дана 3.2.2025. године доставио Канцеларији за размарање жалби Босне и Херцеговине, филијала Бања Лука изјашњење о наводима жалбе и документацију у вези са предметним поступком јавне набавке, уз констатацију да је предметна жалба неоснована.

У складу с чланом 94. став (3) Закона о јавним набавкама жалилац је актом овог органа број: ЈН2-02-07-895-3/26 од 10.6.2026. године обавијештен о изјашњењу уговорног органа, те му је омогућено да се изјасни о истом. Увидом у спис предмета утврђено је да је жалилац актом, број NXN-782/26/O од 23.6.2026. године одговорио на изјашњење

уговорног органа.

Актима овог органа, број ЈН2-02-07-1-895-4/26 и ЈН2-02-07-1-895-5/26 од 10.6.2026. године, понуђачи „Саша – Траде“ д.о.о. Добој и „Електринг“ д.о.о. Грачаница су обавјештени о вођењу поступка по жалби у складу са чланом 94. став (2) и (3) Закона о јавним набавкама, те им је омогућено да се изјасне о наводима друге стране. Увидом у спис предмета утврђено је да је понуђач „Саша – Траде“ д.о.о. Добој доставио одговор на жалбу.

Прије упуштања у разматрање жалбених навода овај орган је утврдио да је жалба допуштена, благовремена и изјављена од стране овлаштеног лица, све у складу са чланом 109. Закона о јавним набавкама,

Овај орган је утврдио да су испуњени и формални услови за рјешавање по жалби у складу са члановима 105. и 108. став (3) Закона о јавним набавкама.

Жалба је основана.

Увидом у достављене доказе, те анализом сваког доказа појединачно и у њиховој међусобној вези, а све у односу на жалбене наводе и прописани законски поступак, овај орган је утврдио да је жалба основана.

Жалилац у **првом жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган понуду изабраног понуђача неправилно оцијенио прихватљивом иако исти није доказао испуњеност услова техничке и професионалне способности који се односи на ангажовање дипломираног инжењера електротехнике. Истиче да је тачком 4.4. тендерске документације изричито прописано да понуђач мора располагати једним „дипломираним инжењером електротехнике (копија лиценце)“, док је изабрани понуђач доставио диплому и лиценцу лица Јондић Милана из којих произлази да исти има академско звање бацхелор инжењер електротехнике. Према ставу жалиоца, наведене квалификације нису истовјетне. Позива се на Одлуку о усвајању квалификационог оквира у БиХ, Одлуку о усвајању Акционог плана за израду и провођење квалификационог оквира у БиХ, као и на праксу Канцеларије за разматрање жалби (рјешења број ЈН2-03-07-1-699-8/25, ЈН2-03-07-1-2048-7/21 и ЈН2-03-07-1-2967-8/23), из које, по његовом мишљењу, произлази да се квалификација бацхелор инжењера не може сматрати истовјетном квалификацији дипломираног инжењера када је тендерском документацијом изричито захтијевано управо звање дипломирани инжењер. Наводи да уговорни орган након истека рока за достављање понуда није био овлаштен да накнадним тумачењем проширује услов прописан тендерском документацијом и да прихвата квалификацију коју није предвидио, јер би то било супротно начелима транспарентности и једнаког третмана понуђача из члана 3. Закона о јавним набавкама.

Уговорни орган у изјашњењу оспорава основаност жалбеног навода. Наводи да је суштина постављеног услова обезбјеђење лица које је стручно и законом овлашћено за извођење предметних радова, те да предложени стручњак посједује важећу лиценцу

надлежног министарства за извођење и надзор над електроенергетским инсталацијама. Истиче да лиценцу издаје надлежно министарство тек након провјере стручне спреме, положеног стручног испита и радног искуства, због чега само постојање лиценце доказује да лице испуњава све законом прописане услове за обављање наведених послова. Према ставу уговорног органа, инсистирање на старој номенклатури академских звања било би супротно систему високог образовања успостављеном након увођења Болоњског процеса. Сматра да је за предметну јавну набавку од значаја функционална способност лица да законито обавља послове извођења радова, а не формални назив дипломе.

Жалилац у одговору на изјашњење уговорног органа остаје у цијелости код навода жалбе. Истиче да предмет спора није питање да ли бацхелор инжењер може добити лиценцу нити да ли је законом овлашћен да обавља одређене послове, већ искључиво да ли испуњава услов који је уговорни орган сам прописао тендерском документацијом. Наглашава да лиценца доказује право обављања послова, али не и врсту и ниво стечене образовне квалификације, те да лиценца не може замијенити академско звање које је тендерском документацијом изричито захтијевано. Поново истиче да је уговорни орган имао могућност да као услов пропише „дипломирани инжењер или бацхелор инжењер" или „инжењер са важећом лиценцом", али то није учинио, већ је захтијевао искључиво дипломираног инжењера електротехнике. Сматра да се накнадним тумачењем услова фактички мијења садржај тендерске документације у корист изабраног понуђача.

Изабрани понуђач у одговору на жалбу цијени жалбени навод неоснованим. Наводи да је доставио важећу лиценцу Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске из које произлази да Јондић Милан испуњава услове за добијање лиценце за извођење електро радова и надзор. Даље истиче да се питање академских звања у Републици Српској уређује Законом о звањима која се стичу завршетком високог образовања и Правилником о листи струковних, академских и научних звања. Позива се на члан 6. Закона о звањима која се стичу завршетком високог образовања, којим је прописано да лице које заврши први циклус студија са 240 ECTS бодова стиче академско звање дипломирани инжењер одговарајуће области, као и на Правилник о листи струковних, академских и научних звања, према којем се по завршетку лиценцираног студијског програма од 240 ECTS стиче звање дипломирани инжењер електротехнике. Такође указује да је чланом 8. Правилника о условима за издавање и одузимање лиценце учесника у грађењу прописано да се лиценца може издати и дипломираним инжењерима који су завршили први циклус студија у трајању од четири године (240 ECTS), због чега, по његовом мишљењу, издата лиценца представља јавну исправу која доказује да лице испуњава услов дипломираног инжењера електротехнике.

Одредбом члана 44. Закона о јавним набавкама БиХ прописано је да уговорни орган може захтијевати доказивање техничке и професионалне способности на начин који је сразмјеран предмету набавке. Одредбом члана 68. став (4) Закона прописано је да је понуда неприхватљива ако не испуњава услове из тендерске документације. Чланом 3. Закона прописана су начела једнаког третмана, недискриминације и транспарентности,

која обавезују уговорни орган да поступак проводи у складу са условима које је сам прописао тендерском документацијом.

Увидом у тендерску документацију утврђено је да је уговорни орган као један од услова техничке и професионалне способности прописао ангажовање једног „дипломираног инжењера електротехнике (копија лиценце)".

Увидом у понуду изабраног понуђача утврђено је да је достављена диплома Јондић Милана из које произлази да је исти завршио први циклус академских студија електротехнике са 240 ECTS бодова, као и лиценца Министарства за просторно уређење, грађевинарство и екологију Републике Српске издата на његово име.

Даље је утврђено да је наведена лиценца издата у складу са Правилником о условима за издавање и одузимање лиценце учесника у грађењу, којим је прописано да се лиценца може издати и дипломираним инжењерима са завршеним првим циклусом студија у трајању од четири године (240 ECTS).

Такође је утврђено да Закон о звањима која се стичу завршетком високог образовања Републике Српске прописује да лице које заврши први циклус студија од 240 ECTS стиче академско звање дипломирани инжењер одговарајуће области, док Правилник о листи струковних, академских и научних звања за студијски програм електротехнике са 240 ECTS предвиђа академско звање дипломирани инжењер електротехнике.

Жалитељ своје наводе заснива првенствено на квалификационом оквиру БиХ и појединим одлукама овог органа донесеним у другачијим чињеничним околностима, у којима је било спорно да ли предложено лице уопште има академско звање које одговара услову из тендерске документације.

Међутим, у конкретном случају из достављених прописа Републике Српске и јавне исправе – лиценце надлежног министарства – произлази да лице Јондић Милан, као носилац дипломе првог циклуса од 240 ECTS, стиче академско звање дипломирани инжењер електротехнике у смислу важећих ентитетских прописа, те је као такво овлашћено и лиценцирано за извођење и надзор предметних радова.

Овај орган налази да се одлуке овог органа на које се позива жалилац не могу механички примијенити у овом предмету, јер су донесене у другачијим чињеничним околностима и нису разматрале правно дејство Закона о звањима која се стичу завршетком високог образовања Републике Српске и Правилника о листи струковних, академских и научних звања.

Овај орган жалбени навод цијени **неоснованим**. Наиме, иако је тендерском документацијом прописано да понуђач располаже дипломираним инжењером електротехнике, из достављене дипломе, важеће лиценце и релевантних прописа Републике Српске произлази да предложено лице посједује управо академско звање дипломирани инжењер електротехнике у смислу позитивних прописа који регулишу стицање академских звања и услове за издавање лиценце. Чињеница да је диплома стечена по Болоњском систему високог образовања, сама за себе, не значи да лице не

испуњава услов прописан тендерском документацијом, будући да позитивни прописи Републике Српске изричито предвиђају да се завршетком првог циклуса студија у трајању од четири године (240 ECTS) стиче академско звање дипломирани инжењер одговарајуће области. При томе, достављена лиценца представља јавну исправу издату од надлежног органа, којом је претходно утврђено да лице испуњава законом прописане услове за стицање лиценце као дипломирани инжењер електротехнике. Жалилац није доставио доказе који би довели у сумњу тачност јавне исправе нити је доказао да предложено лице, према важећим прописима Републике Српске, нема тражено академско звање. Сходно наведеном, овај орган није нашао да је уговорни орган накнадно мијењао или проширивао услове тендерске документације, већ да је приликом оцјене понуде правилно цијенио доказе достављене у складу са важећим прописима. Из наведених разлога, овај жалбени навод одбија се као **неоснован**.

Жалилац у **другом жалбеном наводу** истиче да је уговорни орган понуду изабраног понуђача неправилно оцијенио прихватљивом иако исти није доказао испуњеност услова техничке и професионалне способности који се односи на посједовање дигиталног мултиметра са струјним клијештима. Истиче да је тачком 4.4. тендерске документације прописано да је понуђач, уколико буде изабран као најповољнији, дужан доставити овјерену копију извјештаја о калибрацији издату од акредитоване куће за подручје Републике Српске. Наводи да је изабрани понуђач након доношења Одлуке о избору доставио Увјерење о еталонирању инструмента за мјерење и испитивање заштите електричних уређаја и инсталација са датумом еталонирања 28.11.2023. године, односно документ који је, у тренутку достављања, био стар више од двије године. Према ставу жалиоца, иако тендерском документацијом није прописан рок важења извјештаја о калибрацији, сама сврха захтијева за достављање таквог документа јесте доказивање да је инструмент у релевантном тренутку технички исправан, поуздан и подобан за прецизна мјерења. Посебно указује да се на самом увјерењу налази напомена да су резултати еталонирања важећи искључиво за тренутак еталонирања и односе се само на предмет еталонирања, због чега, по његовом мишљењу, предметни документ не доказује да је инструмент био калибрисан и исправан у моменту достављања доказа. Жалилац даље наводи да увјерење не садржи податак о периоду важења, нити датум наредне калибрације, па уговорни орган није могао поуздано утврдити да ли је инструмент у тренутку доказивања квалификације и даље имао потврђену мјеритељску сљедивост.

Уговорни орган у изјашњењу на жалбу оспорава основаност жалбеног навода. Наводи да тендерском документацијом нигдје није прописан максималан рок старости извјештаја о калибрацији, нити је захтијевано да извјештај буде издат у одређеном временском периоду прије достављања. Истиче да, сходно члану 57. став (1) Закона о јавним набавкама БиХ, понуђач има обавезу испунити искључиво услове прописане тендерском документацијом, а уговорни орган није овлаштен да током оцјене понуда уводи нове услове или додатне критеријуме који нису били прописани. Даље наводи да достављено увјерење представља ваљан доказ да је инструмент еталониран од стране акредитоване лабораторије, те да старост датума еталонирања нема утицаја на оцјену испуњености услова који је прописан тендерском документацијом. Сматра да би

одбацивање понуде због непостојећег услова о максималној старости извјештаја представљало повреду начела транспарентности и једнаког третмана понуђача.

Жалилац у одговору на изјашњење уговорног органа наводи да остаје код навода жалбе. Истиче да не тврди како је тендерском документацијом био прописан одређени рок важења извјештаја о калибрацији, нити да је уговорни орган био дужан примјењивати рок који није изричито наведен. Према његовом мишљењу, суштина жалбеног навода није у старости документа као таквој, већ у томе што из достављеног увјерења није могуће утврдити да је инструмент у тренутку достављања доказа и даље располагао потврђеном мјерном тачношћу. Посебно указује да само увјерење изричито садржи напомену да су резултати еталонирања важећи искључиво у тренутку када је еталонирање извршено, што, по његовом ставу, значи да се тим документом не доказује исправност инструмента након протека значајног временског периода. Истиче да уговорни орган занемарује сврху постављеног квалификационог услова, јер није захтијеван било какав историјски доказ да је инструмент некада био еталониран, већ доказ да понуђач у моменту доказивања квалификације располаже калибрисаним инструментом.

Изабрани понуђач у одговиру на жалбу жалбени навод цијени неоснованим. Наводи да је у потпуности испунио услов из тендерске документације, јер је доставио овјерену копију извјештаја о калибрацији издату од акредитоване куће, што је једини услов који је тендерском документацијом био прописан. Истиче да ни Законом о јавним набавкама, нити било којим другим прописом није утврђен рок важења извјештаја о калибрацији за ову врсту инструмената, као ни максимална старост таквог документа. Сматра да уговорни орган није могао накнадно захтијевати да извјештај буде новијег датума, јер такав услов није био прописан тендерском документацијом.

Одредбом члана 44. Закона о јавним набавкама БиХ прописано је да уговорни орган може захтијевати доказивање техничке и професионалне способности на начин који је сразмјеран предмету набавке. Одредбом члана 57. став (1) Закона прописано је да су понуђачи дужни поступати у складу са захтјевима тендерске документације. Чланом 68. став (4) Закона прописано је да је неприхватљива понуда која не испуњава услове прописане тендерском документацијом.

Увидом у тендерску документацију утврђено је да је уговорни орган, у оквиру услова техничке и професионалне способности, захтијевао да понуђачи доставе изјаву о посједовању дигиталног мултиметра са струјним клијештима, док је понуђач који буде изабран као најповољнији био дужан, у року од пет дана од дана пријема одлуке о избору, доставити овјерену копију извјештаја о калибрацији издатог од акредитоване куће за подручје Републике Српске.

Неспорно је да је изабрани понуђач, поступајући по наведеном захтјеву, доставио Увјерење о еталонирању инструмента за мјерење и испитивање заштите електричних уређаја и инсталација, издато након еталонирања извршеног 28.11.2023. године.

Овај орган налази да сама чињеница што је извјештај о еталонирању издат 2023. године не може, сама за себе, представљати основ за закључак да понуђач није испунио

предметни услов. Наиме, тендерском документацијом није прописан рок важења извјештаја о калибрацији, нити је одређена максимална старост таквог документа, па уговорни орган у поступку прегледа и оцјене понуда није могао примјењивати услов који није био прописан тендерском документацијом. Међутим, истовремено, овај орган налази да уговорни орган није могао ни без додатне провјере закључити да достављено увјерење несумњиво доказује испуњеност предметног услова. Наиме, сврха захтијевања извјештаја о калибрацији није формално достављање било каквог документа под тим називом, већ доказивање да понуђач располаже мјерним инструментом чије су мјерне карактеристике потврђене у складу са правилима мјеритељске струке. При томе, из самог достављеног увјерења произлази да се резултати еталонирања односе искључиво на стање инструмента у тренутку када је еталонирање извршено, док увјерење не садржи податке о периоду важења, датуму наредне калибрације, нити друге податке на основу којих би се могло утврдити да ли је инструмент у тренутку достављања документације и даље био у оквиру важећег калибрационог интервала. Управо због тога, чињеница да тендерском документацијом није прописана старост извјештаја не ослобађа уговорни орган обавезе да утврди да ли достављени доказ заиста испуњава сврху због које је захтијеван. Ово посебно имајући у виду да је предметни доказ везан за мјерни инструмент, код којег се техничка исправност и мјеритељска сљедивост обезбјеђују периодичним калибрацијама у складу са планом калибрације који утврђује произвођач, односно власник система управљања мјерењима. У таквим околностима, овај орган налази да је уговорни орган, прије доношења одлуке о избору најповољнијег понуђача, био дужан да, примјеном одредбе члана 48. Закона о јавним набавкама, затражи појашњење достављеног доказа, односно достављање плана калибрације, интервала калибрације или другог релевантног документа из којег би се могло утврдити да ли је предметно увјерење у релевантном тренутку и даље представљало важећи доказ о калибрацији наведеног мјерног инструмента. Како уговорни орган наведене околности уопште није утврђивао, већ је без икакве провјере прихватио достављени документ као довољан доказ испуњености услова, чињенично стање у овом дијелу поступка остало је непотпуно утврђено, због чега је одлука о избору најповољнијег понуђача преурањена.

Из наведених разлога, овај жалбени навод по оцјени овог органа је **основан**, те је предмет потребно вратити уговорном органу на поновни поступак, како би, примјеном члана 48. Закона о јавним набавкама, извршио потребне провјере у погледу достављеног извјештаја о калибрацији, утврдио да ли је исти, у складу са планом калибрације и правилима мјеритељске струке, представљао важећи доказ у тренутку његовог достављања, а потом донијети нову, на закону засновану одлуку.

Жалилац у **трећем жалбеном наводу** истиче да понуђач „Електринг" д.о.о. Грачаница није доставио гаранцију за озбиљност понуде у складу са тачком 5.1.3. тендерске документације и чланом 3. Правилника о форми гаранције за озбиљност понуде и извршење уговора, јер се гаранција налази у ПВЦ фолији затвореној наљепницама на којима није видљив отисак печата понуђача. Сматра да због тога није обезбијеђен интегритет гаранције, те да је уговорни орган био дужан понуду одбацити у складу са чланом 68. став (4) тачка и) Закона о јавним набавкама. У прилог својим наводима позива се на бројну праксу КРЖ/УРЖ и Суд БиХ.

Уговорни орган у изјашњењу на жалбу оспорава основаност жалбеног навода. Наводи да је увидом у оригинал понуду утврдио да је гаранција за озбиљност понуде достављена у оригиналу, у затвореној ПВЦ фолији, те да су наљепнице којима је фолија затворена биле печаћене, али да се усљед својстава материјала и притиска приликом увезивања понуде отисак мастила није задржао на глаткој површини ПВЦ фолије, већ се пресликао на претходну страницу понуде. Према ставу уговорног органа, управо траг печата на сусједној страници потврђује да је печат био утиснут у моменту затварања фолије. Истиче да интегритет паковања није нарушен, да није било могућности накнадног отварања гаранције без видљивих оштећења, те да се не ради о недостатку који доводи у питање ваљаност гаранције.

Жалилац у одговору на изјашњење уговорног органа наводи да остаје код жалбених навода, истичући да Правилник и тендерска документација захтијевају да печат буде видљив управо на наљепници којом је затворена ПВЦ фолија, а не на другој страници понуде. Сматра да се претпоставка уговорног органа да се печат пресликао на сусједну страницу не може сматрати доказом испуњености захтјева тендерске документације, те да пракса КРЖ досљедно налаже одбацивање понуде у случају када печат није видљив на наљепници.

Чланом 57. став (1) Закона о јавним набавкама прописано је да је понуђач дужан придржавати се услова из тендерске документације. Чланом 68. став (4) тачка и) Закона прописано је да је уговорни орган дужан одбацити понуду која не испуњава захтјеве из тендерске документације. Чланом 3. Правилника о форми гаранције за озбиљност понуде и извршење уговора прописан је начин достављања гаранције, с циљем очувања њеног интегритета и онемогућавања накнадног мијењања или вађења гаранције из понуде.

Увидом у оригинал понуду понуђача „Електринг" д.о.о. Грачаница овај орган је утврдио да је гаранција за озбиљност понуде достављена у оригиналу, смјештена у ПВЦ фолију која је затворена наљепницама и увезана као саставни дио понуде. На самој ПВЦ фолији не уочава се јасан и читак отисак печата, међутим на претходној и наредној страници понуде видљив је траг, односно пресликани отисак печата на мјесту које непосредно одговара положају наљепница којима је фолија затворена. Истовремено, увидом у оригинал понуду није утврђено да је интегритет ПВЦ фолије нарушен, нити су уочени било какви трагови њеног накнадног отварања, одљепљивања наљепница или замјене банкарске гаранције.

Овај орган прихвата образложење уговорног органа да је у конкретном случају ријеч о техничкој посљедици својстава материјала на који је печат отиснут. Наиме, општепозната је чињеница да се мастило класичног гуменог печата тешко задржава на глаткој ПВЦ подлози, усљед чега долази до његовог размазивања или преношења на папир са којим је фолија непосредно у контакту. Управо постојање трагова печата на страницама које непосредно належу на ПВЦ фолију представља околност која потврђује да је печат био утиснут приликом затварања паковања.

Имајући у виду да је сврха одредбе члана 3. Правилника обезбјеђење неповредивости банкарске гаранције и онемогућавање накнадне манипулације њеним садржајем, а да у

конкретном случају није утврђено да је интегритет паковања био нарушен нити да је постојала могућност непримјетног вађења или замјене гаранције, овај орган цијени да формална околност што се отисак печата није задржао на ПВЦ фолији, већ се пресликао на сусједне странице, сама за себе не представља разлог за одбацивање понуде.

Стога се не може прихватити став жалиоца да је у конкретном случају дошло до повреде члана 57. став (1) и члана 68. став (4) тачка и) Закона о јавним набавкама, јер је суштинска сврха прописаног начина паковања гаранције – очување њеног интегритета и аутентичности – у конкретном случају остварена. Околности овог предмета се, по оцјени овог органа, разликују од предмета на које се жалилац позива, будући да у тим поступцима није било објективних трагова који би указивали да је печат уопште био стављен приликом затварања фолије, док су у овом поступку такви трагови неспорно утврђени увидом у оригинал понуду.

Жалилац у **четвртом жалбеном наводу** истиче да оспорава правилност понуде понуђача „Електринг“ д.о.о. Грачаница, наводећи да иста није припремљена у складу са тачком 4.2.4. тендерске документације, којом је прописано да се понуда мора чврсто увезати на начин који онемогућава накнадно вађење или уметање листова, те да се на мјесто везивања јемственика залијепи наљепница и отисне печат понуђача. Истиче да су на мјесту везивања залијепљене двије звјездасте наљепнице, али да на њима, нити на самом мјесту везивања, није видљив печат понуђача, већ се печати налазе испод наљепница, због чега није обезбијеђен прописани степен заштите интегритета понуде. Сматра да је уговорни орган био дужан понуду одбацити као неприхватљиву у складу са чланом 68. став (4) тачка и) Закона о јавним набавкама.

Уговорни орган у изјашњењу на жалбу наводи да је увидом у понуду понуђача „Електринг" д.о.о. Грачаница утврдио да је понуда прописно увезана јемственикoм, да су преко мјеста везивања залијепљене двије звјездасте наљепнице, те да су исте овјерене печатом понуђача. Објашњава да се због физичких својстава пластифицираних наљепница и слабије адхезије мастила на таквој површини већи дио отиска печата пресликао на унутрашњу страну корица понуде, док су трагови печата остали видљиви на самим наљепницама. Према ставу уговорног органа, наведено не доводи у питање интегритет понуде, јер су крајеви јемственика фиксирани испод наљепница, које су неоштећене, тако да није било могуће накнадно вађење или уметање листова без видљивог оштећења. Истиче да се ради о физичкој особини материјала, а не о пропусту понуђача, те да би одбацивање понуде искључиво због непотпуног видљивог отиска печата представљало претјерани формализам.

Жалилац у одговору на изјашњење уговорног органа истиче да тендерска документација изричито захтијева да печат буде отиснут на мјесту везивања, односно преко наљепнице, те да није довољно постојање трагова печата или његово пресликавање на другу страницу. Сматра да се накнадним тумачењем не могу мијењати јасно прописани услови тендерске документације, нити се може прихватити оцјена уговорног органа да је сврха одредбе испуњена. Позива се на праксу КРЖ у

предметима у којима је изостанак печата на наљепници цијењен као разлог за одбацивање понуде.

Члан 3. Закона о јавним набавкама БиХ (начела једнаког третмана, недискриминације и транспарентности), члан 57. став (1) Закона о јавним набавкама БиХ, којим је прописано да се понуде оцјењују у складу са условима из тендерске документације, као и тачка 4.2.4. тендерске документације којом је прописан начин чврстог увезивања понуде, односно да се на мјесто везивања јемственика залијепи наљепница и отисне печат понуђача.

Увидом у понуду понуђача „Електринг" д.о.о. Грачаница, овај орган је утврдио да је понуда чврсто увезана јемственником, да су преко мјеста везивања постављене двије звјездасте наљепнице, те да је на њих отиснуто укупно пет печата понуђача. Код четири отиска печата видљиво је да су постављени преко наљепнице, док су поједини дијелови отиска слабије уочљиви због својстава материјала од којег су наљепнице израђене, односно слабијег задржавања отиска мастила на таквој површини. Истовремено, на претходној и наредној страници понуде уочљиви су трагови пресликавања мастила печата, што додатно потврђује да су печати отиснути приликом затварања и осигурања увеза.

Такође је утврђено да су наљепнице у потпуности неоштећене, да су крајеви јемственика фиксирани испод њих, те да не постоје никакви трагови који би указивали на накнадно отварање понуде, вађење или уметање листова. Дакле, интегритет понуде није нарушен нити је доведен у питање.

По оцјени овог органа, сврха одредбе тачке 4.2.4. тендерске документације јесте обезбјеђење физичког интегритета понуде и онемогућавање накнадне интервенције у њен садржај. У конкретном случају наведена сврха је у потпуности остварена. Околност да су поједини дијелови отиска печата на пластичној фолији наљепнице слабије видљиви, због својстава материјала на којем је печат отиснут, не представља доказ да печат није стављен преко наљепнице нити доводи у питање правилност увезивања понуде. Напротив, видљиви трагови печата на наљепницама и чињеница да су наљепнице неоштећене потврђују да је понуда затворена и осигурана на начин којим је спријечена свака накнадна измјена њеног садржаја.

Имајући у виду наведено, овај орган налази да се жалбени навод заснива искључиво на формалном тумачењу изгледа отиска печата, без доказа да је интегритет понуде био нарушен или да је постојала могућност накнадне манипулације њеним садржајем. Стога је оцијењено да уговорни орган није повриједио одредбе тендерске документације нити Закона о јавним набавкама када је понуду понуђача „Електринг" д.о.о. Грачаница прихватио као правилну, због чега је овај жалбени навод **неоснован**.

Жалилац у **петом жалбеном наводу** истиче да да понуда понуђача „Електринг" д.о.о. Грачаница није сачињена у складу са тендерском документацијом јер не садржи Изјаву о подуговарању (Анекс 9), иако је тачком 4.1.2. тендерске документације прописано да понуда мора садржавати наведени образац. Сматра да се ради о обавезном дијелу

понуде, без обзира на то да ли понуђач намјерава ангажовати подуговараче, те да је уговорни орган био дужан такву понуду оцијенити неприхватљивом.

Уговорни орган у изјашњењу на жалбу наводи да сматра жалбени навод неоснованим. Истиче да је понуђач „Електринг" д.о.о. Грачаница у Изјави понуђача изричито навео да ће уговор извршавати самостално и да неће ангажовати подуговараче, због чега недостављање посебног Анекса 9 није могло утицати на оцјену понуде нити на његову квалификацију. Истиче да је сврха наведене изјаве регулисање односа у случају постојања подуговарања, те да би одбијање понуде искључиво због недостављања посебног обрасца, иако је иста информација већ садржана у понуди, представљало претјерани формализам супротан начелима ефикасности и економичности из члана 3. Закона о јавним набавкама.

Жалилац у одговору на изјашњење уговорног органа наводи да остаје код жалбених навода, истичући да тендерска документација није предвидјела изузетак од обавезе достављања Анекса 9. Наводи да се недостатак тог документа не може отклонити позивањем на друге дијелове понуде, јер је уговорни орган био дужан досљедно примијенити услове које је сам прописао. Сматра да уговорни орган није овлашћен да након истека рока за достављање понуда накнадно тумачи који су обрасци били обавезни, а који нису, те да је прихватањем такве понуде повриједио Закон о јавним набавкама и принцип једнаког третмана понуђача.

Члан 3. Закона о јавним набавкама БиХ (начела једнаког третмана, недискриминације и пропорционалности), члан 57. став (1) Закона о јавним набавкама БиХ, као и одредбе тендерске документације које се односе на садржај понуде и подуговарање.

Увидом у понуду понуђача „Електринг" д.о.о. Грачаница утврђено је да исти није доставио образац Изјаве о подуговарању (Анекс 9). Међутим, истовремено је утврђено да је у Изјави понуђача за достављање понуде изричито навео да ће предметни уговор извршавати самостално, без ангажовања подуговарача. Даљим увидом у садржај обрасца Анекс 9 утврђено је да исти садржи податке који се односе на подуговарање, односно податке о подуговарачу, дијелу уговора који се повјерава подуговарачу, проценту учешћа подуговарача, као и начину плаћања (да ли ће се вршити непосредно подуговарачу или преко носиоца уговора). Из наведеног произлази да је сврха овог обрасца регулисање односа у ситуацији када понуђач намјерава ангажовати подуговарача.

У конкретном случају, како је понуђач „Електринг" д.о.о. Грачаница недвосмислено изјавио да ће уговор извршавати самостално, подаци који чине садржај Анекса 9 објективно нису постојали, па његово недостављање није било од утицаја на оцјену понуде, нити је довело у питање начин извршења уговора. Ради се о формалном пропусту који није имао утицаја на права и обавезе страна у поступку, нити је угрозио начело једнаког третмана понуђача.

Овај орган цијени да се услови тендерске документације не могу тумачити искључиво формалистички, занемарујући њихову сврху и садржај. Будући да је из понуде несумњиво произлазило да понуђач неће користити подуговараче, те да су све

чињенице релевантне за оцјену понуде биле познате уговорном органу, недостављање Анекса 9 није представљало недостатак који би за посљедицу имао неприхватљивост понуде. Слиједом наведеног, овај жалбени навод оцијењен је као **неоснован**.

Уговорни орган је дужан у наставку поступка, у складу са изнесеним ставовима овог органа и одредбама Закона о јавним набавкама, окончати овај поступак јавне набаве.

На основу напријед наведеног, а имајући у виду основаност једног жалбеног навода, што доводи до поништења спорних аката, одлучено је као у диспозитиву, у складу са чланом 111. став (1) тачка д) Закона о јавним набавкама и чланом 230. став (2) Закона о управном поступку („Службени гласник БиХ", број 29/02, 12/04, 88/07, 93/09, 41/13 и 53/16).

Пуномоћник жалиоца, адвокат Борис Мандић из Источног Сарајева, у складу с приказаним Трошковником у жалби, потражује надокнаду трошкова жалбеног поступка по основу адвокатског заступања у износу од 987,19 КМ, а што је у складу с тарифним бројем 3 и 12 Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката („Сл. гласник Републике Српске" бр: 68/05, 34/16, 66/17, 64/23 и 111/24) при чему вриједност бода износи 3,00 КМ по Члану 14. наведене Тарифе. Основано жалилац потражује накнаду трошкова по основу уплаћене административне таксе у висини од 100,00 КМ, која је уплаћена и доказ о томе се налази у спису предмета, у складу са ставом Суда Босне и Херцеговине изнијетом у Пресуди број: С1 3 У 041448 23 Увп од 25.10.2023.године, ради чега је одлучено као у диспозитиву овог рјешења.

Повратуплаћених средстава на име накнаде за покретање жалбеног поступка у износу од 3.000,00 КМ извршит ће се посебним актом, то ће се повратуплаћених средстава на име накнаде жалбеног поступка у наведеном износу извршити посебним актом, а у складу са чланом 108. став (7) Закона о јавним набавкама и чланом 5. Инструкције о начину уплате, контроле и повратанакнада прописаних чланом 108. истог Закона ("Службени гласник БиХ" број: 61/24

Поука о правном лијеку: Ово Рјешење је коначно и извршно. Против овог Рјешења може се тужбом покренути управни спор пред Судом Босне и Херцеговине у року од 30 дана од дана пријема Рјешења. Такса на тужбу износи ~~100,00~~ КМ.

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА

Ервин Бибановић

Доставити:
1. Жалиоцу,
2. Уговорном органу,
3. Изабраном понуђачу
4. У спис предмета